

ГРОМАДСЬКА РАДА ДОБРОЧЕСНОСТІ

<https://grd.gov.ua>

head@grd.gov.ua

Затверджено
Громадською радою доброчесності
28 червня 2018 р.

ВИСНОВОК
про невідповідність судді
Волинського окружного адміністративного суду
Смокович Віри Іванівни
критеріям доброчесності та професійної етики

Критеріями доброчесності та професійної етики є цінності, відображені у Бангалорських принципах поведінки суддів, на основі яких було розроблено Кодекс суддівської етики. Проаналізувавши інформацію про суддю, Громадська рада доброчесності виявила факти, які свідчать про недотримання суддею цих цінностей.

За критерієм “Незалежність”.

Відповідно до даних Єдиного державного реєстру судових рішень [постановою](#) Волинського окружного адміністративного суду від 25.12.2013 у справі № 803/2610/13-а, яка прийнята суддею, було скасовано рішення Локачинської селищної ради від 02.12.2013 № 25/1 “Про політичну ситуацію в державі”, в якому орган місцевого самоврядування засудив дії влади, що супроводжувалися побиттям громадян і розгоном мирних зібрань, вимагав відставки уряду і Президента України.

Прийняття подібних рішень органами місцевого самоврядування відбувалося в часи загострення ситуації під час Революції Гідності, коли відбувалися кримінальні переслідування та побиття численних учасників акцій протесту.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен дотримуватися високих стандартів поведінки суддів і обстоювати їх з метою поглиблення громадської довіри до судових органів, що має першорядне значення для підтримання незалежності судової гілки влади (п. 1.6).

За критеріями “Дотримання етичних норм”, “Чесність і непідкупність”.

1. У деклараціях про майно, доходи, витрати і зобов’язання фінансового характеру за 2012-2015 роки, а також деклараціях особи, уповноваженої на виконання функцій держави та місцевого самоврядування, за 2015-2017 роки суддя не вказала жодного об’єкта нерухомого майна, придатного для проживання, на праві власності чи користування.

Відповідно до ст. 46 Закону України “Про запобігання корупції” декларуванню підлягають усі об’єкти нерухомості, що належать суб’єкту декларування та членам його сім’ї на праві приватної власності, включаючи спільну власність, або знаходяться у них в оренді чи на іншому праві користування, незалежно від форми укладення правочину, внаслідок якого набуте таке право. Такий же обов’язок містився і у Законі України “Про засади запобігання і протидії корупції”.

Слід зазначити, що в декларації особи, уповноваженої на виконання функцій держави або місцевого самоврядування за 2016 рік, суддя вказує як члена своєї сім’ї усиновлену дитину. Як зазначено в п. 22 Порядку провадження діяльності з усиновлення та здійснення нагляду за дотриманням прав усиновлених дітей, затвердженого постановою Кабінету Міністрів України від 08.10.2008 № 905, громадяни, які бажають усиновити дитину повинні додати до заяви копію документу, що підтверджує право власності або користування житловим приміщенням. Тобто, для здійснення усиновлення суддя обов’язково повинна була б мати майнові права на житло.

Таким чином, впродовж шести років суддя не декларувала жоден об’єкт нерухомого майна, в якому проживає.

2. Матір судді, Смокович Віра Макарівна, 1932 р. н., згідно з даними суддівського дос’є володіє 16-ма земельними ділянками загальною площею понад 4 га. Також, згідно з даними Державного реєстру речових прав на нерухоме майно, матір судді є власницею двох квартир у м. Луцьку загальною площею 77 кв. м та 66 кв. м, а також двох житлових будинків. Згідно з [даними](#) з відкритих джерел, а також даними суддівського дос’є, В. М. Смокович працювала в колгоспі. Джерела походження у неї коштів для набуття усього нерухомого майна невідомі.
3. Один із будинків, яким володіє мати судді, став предметом судового спору, який широко висвітлювався засобами масової інформації. У 2012 році Смокович В. М. за доволі сумнівних обставин стала власницею будинку у с. Липини Луцького району Волинської області загальною площею 169,3 кв. м. Цей будинок вона [придбала](#) на торгах, де була єдиною учасницею. Попередня власниця будинку, Таран О. І., вважаючи проведення торгів незаконним, звернулася до суду. Суд першої та апеляційної інстанції визнали, що торги відбулися з порушеннями, та

підтвердили право Таран О. І. проживати у будинку разом з двома неповнолітніми дітьми.

Журналісти, які зацікавились справою, виявили, що у будинку проживає Ковтуненко Віталій Володимирович, суддя Луцького міськрайонного суду. На камери він [підтвердив](#) журналістам, що проживає у будинку разом з дружиною та тещею, Смокович Вірою Макарівною. У відкритих джерелах також є [фотографії](#) судді Віталія Ковтуненка та Віри Іванівни Смокович біля вказаного будинку. Смокович В.І., а також Ковтуненко В.В. були відповідачами у справі [№ 161/18492/15-ц](#) про їх виселення з вказаного будинку.

У жодній з майнових декларацій судді не вказано прізвище Ковтуненка В. В. як члена родини, а також не зазначене майно, яким він володіє чи користується. Більше того, суддя також не декларувала В.Ковтуненка і в деклараціях родинних зв'язків, які подавала у 2017-2018 роках.

Таким чином, суддя приховала факт спільного проживання з Ковтуненком В. В. у своїх майнових деклараціях та деклараціях родинних зв'язків. Не задекларувала вона і факт користування вказаним будинком.

4. За інформацією з [досьє судді](#) вона перебувала у відпустці:

- в період з 02.07.2012 по 13.07.2012. Проте за цей період нею було прийнято 14 судових рішень;
- в період з 20.08.2012 по 14.09.2012. Проте за цей період нею було прийнято 2 судових рішення;
- в період з 18.08.2014 по 29.09.2014. Проте за цей період нею було прийняте одне судове рішення.

Бангалорські принципи поведінки суддів визначають, що суддя повинен бути поінформованим про власні економічні інтереси як приватної особи або опікуна/піклувальника і докладати розумних зусиль для того, щоб бути поінформованим про економічні інтереси членів своєї сім'ї (п. 4.7). Дії та поведінка судді повинні підтримувати впевненість громадськості у чесності й непідкупності судових органів (п. 3.1).

Поведінка, яку демонструє суддя, для учасників процесу та інших осіб не є еталоном порядності і справедливості, прикладом чесності, стриманості, врівноваженості. Така поведінка судді підриває упевненість громадян у справедливості судової системи. Суддя не усвідомлює, що перебуває під постійним та пильним контролем громадськості і такий контроль є необхідним.

На підставі викладених фактів Громадська рада доброчесності зробила оцінку про невідповідність судді критеріям доброчесності та професійної етики.

Координатор
Громадської ради доброчесності (підписано електронним цифровим підписом)

ПРОТОКОЛ
електронного голосування
рішення про затвердження висновку

28 червня 2018 р. Громадська рада доброчесності затвердила висновок 11 голосами з 16 голосів членів Ради.

Самовідвід заявив Михайло Жернаков.

Координатор
Громадської ради доброчесності (підписано електронним цифровим підписом)